

השבוע השתתפתי בפאנל AI ברופין, כחלק משיח חשוב על איך האקדמיה והארגונים צריכים להתכונן לעידן שבו AI הוא כבר לא העתיד, אלא חלק מהעבודה של היום. דיברנו על מה כבר השתנה בארגונים, איך התפקידים שלנו משתנים, מה האקדמיה צריכה ללמד אחרת, ובעיקר - איך מאמצים AI בלי לוותר על שיקול דעת אנושי. ומהר מאוד הבנתי שיש לי בעיה: יש לי יותר מדי מה להגיד על AI בשביל פאנל אחד 😊

אז כמה מחשבות שנשארו איתי: לא באמת שינה את הארגון כשהתחלנו להשתמש AI הוא שינה אותו כשהפסקנו להתייחס אליו כאל ChatGPT-ב. צעצוע והתחלנו לבנות איתו תהליכים מחקרי שוק שפעם לקחו ימים מתקצרים משמעותית. תוכן הופך לחלק מאוטומציה.

ומשימות ידניות מקבלות פתאום סימן שאלה של: רגע... למה אנחנו עדיין עושים את זה ככה? גם התפקיד שלי השתנה. במקום לעשות כל שלב בעצמי, אני יותר ויותר מנהלת את התהליך: מגדירה משימה, בוחרת כלי, בונה פרומפט, בודקת תוצאה ומחליטה מה באמת ראוי לצאת החוצה. אפילו בניתי לעצמי סוג של צוות AI: עובדים שלא מבקשים העלאה, לא יוצאים לחופשה ולא מתלוננים בישיבות. אני עדיין משקיעה בהם, מלמדת, נותנת הקשר ופידבק, כדי שהמערכות ילמדו טוב יותר אותי ואת הארגון (וגם כי ביום שהם ישתלטו על העולם, אני רוצה שהם יזכרו אותי לטובה).

אבל אולי הנקודה הכי חשובה מהפאנל: לתת לעובדים ChatGPT זה לא להטמיע AI. צריך ללמד אנשים לעבוד איתו, לדעת איזה מידע מותר להכניס, לבדוק תוצאות ובעיקר - לא להתבלבל בין AI שמדבר בביטחון לבין AI שבאמת צודק. כי בסופו של דבר AI לא יחליף אנשי שיווק אבל אנשי שיווק שיוודעים לעבוד עם AI כנראה יחליפו את אלה שלא. אפשר לייצר היום קמפיין בעשר דקות, האתגר הוא לוודא שהוא לא נראה כאילו ייצרו אותו בעשר דקות.

והכי חשוב: תפקידו ל-AI ידע. תפקידו לו עבודה. אל תפקידו בידיו את שיקול הדעת!!!
כי AI יכול לכתוב, לעצב, לנתח ולתכנן. אבל עדיין צריך מישהו בחדר שיגיד: חברים... זה פשוט לא טוב!!!

תודה לרופין על ההזדמנות להיות חלק מהשיח החשוב הזה, בדיוק בנקודת הזמן שבה האקדמיה והארגונים כבר לא שואלים אם AI ישנה את הדרך שבה אנחנו עובדים, אלא איך נכון להשתנות יחד איתו.

להתחבר

שני ·

Ben Misha

VP R&D @ KabatOne | B...

7 דקות

Earlier this week I had the pleasure of joining an alumni panel at [Ruppin Academic Center](#): "Meaningful insights from the professional reality in the AI era".

It turned into one of the most honest conversations I've had about what AI actually does to an organization.

A few themes I shared, and that stayed with me:

In R&D, developers are shifting from writing code to reviewing and owning it, with human gates along the way. The responsibility for quality and speed hasn't changed - the pace and the KPIs have.

As a manager, the biggest change is moving from collecting information to making decisions. Agents aggregate everything - mail, tasks, docs, chats - and my job is to decide, faster than ever before.

The next wave organizations need to prepare for is agents supervising agents. Most of us aren't ready: there are still no clear policies and permissions to contain it.

If I were running an academic department, I'd invest in teaching students to manage agents, not just use them. And the most underrated risk: people hand AI tools the keys without thinking - especially the free ones. If the product is free, you are the product.

Big thank you to [Ruppin Academic Center](#), and to Sharon Nassis, who made it all happen, and to my fellow panelists [Ariela Disenhouse Levi](#), [Baruch Dach](#), [David Piterman](#) and [Merav Tuaf Kruk](#), moderated by [Dr. Yoel Asseraf](#).

הצג תרגום

עוד

התראות

הרשת שלי

משרות

דף הבית

ראשון • **David Piterman**

Research Team Lead @ NATAL | Psychol...

1 שעות

מה קורה כשאנשים מתחילים לפנות לבינה מלאכותית לא רק כדי לקבל תשובות, אלא גם כדי לקבל תמיכה נפשית? זו אחת השאלות שהבאתי איתי בשבוע שעבר לפאנל בוגרים ב **Ruppin Academic Center**, שעסק במציאות המקצועית בעידן הבינה המלאכותית.

בפאנל הצגתי את הזווית של בריאות הנפש, תחום שמעסיק אותי גם במסגרת מחקר הדוקטורט שלי וגם בעבודתי בנט"ל. במחקר של **Elad Refoua** ועמיתיו, שנערך בקרב 584 משתמשי בינה מלאכותית בישראל, מצא שכ-29% פנו אליה לפחות פעם אחת לקבלת תמיכה רגשית או נפשית, ושיעור זה אף הגיע ל-47% בקרב מי שדיווחו על מצוקה נפשית חמורה.

לכן, ככל שיותר אנשים פונים לבינה מלאכותית לקבלת תמיכה נפשית, כך עולה החשיבות של תגובות בטוחות ואחריות. הנושא הזה מעסיק אותי גם במחקר הדוקטורט שלי, שבו אני בוחן כיצד מודלי בינה מלאכותית יכולים לשפר את עצמם ולצמצם את הנטייה להסכים עם המשתמש באופן אוטומטי, גם כשהוא מבטא אמונות שגויות או מזיקות. בהקשרים של בריאות הנפש, הסכמה כזו עלולה לחזק תפיסות שגויות, להעמיק מצוקה נפשית ואף לגרום לפגיעה במשתמש.

אז מה המקום שצריך להיות לבינה מלאכותית בעולם בריאות הנפש, ואיפה נכון להציב את הגבולות? אשמח לשמוע מה אתם חושבים

תודה למרכז האקדמי רופין ולשרון נסיס על ההזמנה והארגון, לחבריי לפאנל

Ben Mishali , **Ariela Disenhouse Levi**, **Baruch Dach**, **Merav Tuaf Kruk**

ולד"ר **Dr. Yoel Asseraf** על ההנחיה החדה, המקצועית והשיחה המעניינת.

Merav Tuaf Kruk • 1st
Enterprise AI Leader Transformation
Oct 15

גם מוסדות אקדמיים מבינים שהם חייבים לבצע טרנספורמציה
AI בשביל להישאר רלוונטיים...
אתמול הייתה לי הזכות להשתתף בפורום מרתק עם כל הסגל
המקצועי של המרכז האקדמי רופין **Ruppin Academic Center**
על השפעת ה AI והיערכות בהתאם.
תודה שהזמנתם אותי לספר מה קורה בתעשייה ולהיות חלק
מדיון חשוב על עתיד הסטודנטים ❤️
זה העתיד של כלנו

Show translation

